

NOG MEER MOOIS...

VR 09.05

Arco Renz & Danielle Allouma
ft. Nir Jacob Younessi, Ryoya
Fudetani en Flora Miranda
REvolutions 2349

Wie deed het niet als kind? Rondraaien tot je duizelig werd en amper nog rechtop kon lopen.

Maar wat als een choreograaf een volledige dansvoorstelling hieraan wijdt?

Danielle Allouma is een danseres met een uniek talent: ze kan eindeloos rond haar as draaien en ervaart zo een gevoel van vrijheid. Choreograaf Arco Renz raakte erdoor gefascineerd en maakte met haar de sublieme voorstelling REvolutions 2349. Deze hallucinerende trip prikkelt je verbeelding en laat je tijd en ruimte voelen als nooit tevoren.

cultuurcentrum **CasinoKoksijde**

Janne Desmet & Martha!tentatief
**ARME TANTE
DANNI**

VR

02

MEI

ARME TANTE DANNI

Elke familie heeft een zwart schaap. Bij ons was dat tante Danni. Tante Danni veranderde veertien keer van beroep, had geen gat in haar hand, maar een krater. Ze kocht alleen maar huizen met verborgen gebreken en alle mannen in haar leven bleken elke keer opnieuw manisch of crimineel te zijn.

Heel mijn jeugd hoorde ik bij alles wat ik fout deed: 'Just ons Danni gij!' Van mijn ouders mocht ik alles worden, behalve tante Danni. Hun missie was duidelijk: Janne moest voorbereid worden. Op alles. Op werkelijk alles wat er in het leven mis kan gaan.

Arme tante Danni is een tragikomische voorstelling over de drang om te slagen, de zoektocht naar bestaansrecht en het verlangen naar het moment dat iemand zegt: Je bent er. Vanaf nu komt alles goed.

Productie onder de liefdevolle vleugels van Martha!tentatief.

CREDITS

spel Janne Desmet **tekst** Johan Petit & Janne Desmet **livemuziek** Ephraïm Cielen & Linde Carrijn **foto cover** @ Jorre Janssens

duur ca. 150 minuten

Prettige avond!

'Arme tante Danni' is het soort verzoenende familietheater waarvan er niet genoeg kan zijn

De diagnose waarmee Desmet meteen in huis valt, heet 'West-Vlaanderen': de diepe erfenis van schaamte, voorzichtigheid, voorkomendheid, zelfonthouding, prestatiedwang en achterdocht die de oorlogshonger daar nog steeds doorgeeft via de baarmoeder. Desmet maakt die aandoening smakelijk concreet, van een voorkeur voor baksels van eigen bodem tot een algemeen onbegrip voor wie zich buiten de provincie vestigt of koppelt. Haar tante Danni deed het allebei. Vanzelf werd ze het zwarte schaap van de familie: "In Antwerpen kwam zij direct lesbisch."

Toch schetst Arme tante Danni vooral Desmets eigen worsteling met de navelstreng, sinds ook zij naar Antwerpen trok. Samen met Johan Petit schreef ze een rake tekst volgens het beproefde recept van Marthatentatief: ze schildert vrij enkele dagelijkse voorvallen breed pointillistisch uit, tot zich tussen alle puns een roerend beeld openbaart van ons aller onvolkomenheid.

Van een hilarische wax-ervaring bij een oud mannetje tot een 'vrouw, kom in je kracht'-weekend bij Vught: allemaal roepen ze dezelfde vragen op. Vanwaar die diepe li-schaamsschaamte? Waarom zo moeilijk nee kunnen zeggen? Hoe als veertiger eindelijk tegen je ouderlijke geboden ingaan, net als tegen hun bemoeienis bij je verbouwing?

Desmet blonk nooit uit in dingen wegdoen, zegt ze. Dat blijkt ook hier. Tweeënhalf uur voelt lang voor een monoloog, zelfs als die de psychologische last van vele generaties moet uitzweten. Toch dragen haar enthousiaste vertelstijl en haar ritmisch weloverwogen hazensprongen tussen humor en verstilling je erdoor als bij de beste therapeut. Lang voor haar ontwapenende slot bij haar ouders in Zwevegem is het al duidelijk: Arme tante Danni is het soort verzoenende 'familietheater' waarvan er niet genoeg kan zijn. (De Standaard)

